

Ὁ θάνατος μᾶς τρομάζει;

Ἡ συμφορὰ μᾶς φοβίζει;

Ἡ αἰωνιότης, μᾶς κάμνει νὰ φοβηθῶμεν; Προσεζόμεν' ὁ κόμος οὗτος θὰ παρέλθῃ καὶ πάντα τὰ μετ' αὐτοῦ, ἡ αἰωνιότης θὰ ἀνοιχθῇ ἐνώπιον ἡμῶν λίαν ταχέως, καὶ τότε διὰ πᾶσαν μεταμέλειαν θὰ ἦναι πλέον ἀργά!

Ἄς γίνωμεν οἱ φρόνιμοι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄς παύσωμεν νὰ ἤμεθα οἱ μωροὶ τῆς παραβολῆς.

Μὴν ἀσάλευτος εὐδαιμονία ἡ πέραν τοῦ τάφου ἐνταῦθα τὰ δεινὰ ἐναλλάσσονται μετὰ τῶν εὐφροσύνων, καὶ τὰ εὐφρόσυνα μετὰ τῶν θλιβερῶν. Τὰ πάντα εἶναι διαρπαζόμενον, σκιά ἀφανιζομένη, ἀτιμὴ διαλυομένη ἄστατα, φέροντα, παρερχόμενα, φθειρόμενα, ὀλοθρευόμενα.

Τίς γινώσκει ἂν ὁ σήμερον εὐτυχῶν δὲν ἐξυπνήσῃ αὔριον δυστυχῆς; ὁ σήμερον χαίρων, ἂν δὲν ἐξημερωθῇ αὔριον κλαίων;

Μὴν ἀσάλευτος; μένει ἡ εὐδαιμονία ἢ ἡ κακοδαιμονία τῆς αἰωνιότητος.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ἐγένετο ἐν πάσῃ ἐπισημότητι ἡ τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῶν γυναικείων φυλακῶν, αἵτινες ἀνεγείρονται παρὰ τὸ Ἄθερόφειον Ἐρηβείον τῆς φιλευσπλαγγῆς ἐνεργείας τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσσης ἡμῶν. Τὸν ἀγιασμόν ἐτέλεσεν ὁ Σ. Μητροπολίτης, μεθ' ὃ ἡ Βασίλισσα κατελθοῦσα εἰς τὰ θεμέλια ἐτοποθέτησε φιαλίδιον μεθ' ἀγιασμοῦ καὶ ἐκτύπησε τρεῖς διὰ τοῦ σφυρίου τὸν θεμέλιον λίθον. Τὸ ἀνεγερθὸν κτίριον θὰ περιλαμβάνῃ πλέον τῶν 160 καταδίκων καὶ θὰ περιέχῃ ἰδιαίτερα διαμερίσματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐγκατασταθῶν ἐργαστᾶσια ὅπως ἐν αὐτοῖς αἱ κατάδικαι γυναῖκες ἐργάζονται καὶ διδάσκονται τὴν βραβυκὴν, τὴν πλεκτικὴν καὶ διάφορα ἄλλα ἐπαγγέλματα χρήσιμα εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Πρὸς τούτοις ἐντὸς τῶν φυλακῶν θὰ ἀνεγερθῇ καὶ μικρὸς ναῖσκος, ὅπως ἐντὸς αὐτοῦ ἐκκλησιάζονται κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτὰς αἱ κατάδικαι. Οὕτω διὰ τῆς προνοίας τῆς Σεπτίης ἡμῶν Ἀνάσσης, θέλουσι σωθῆ ἀπὸ τῆς διαφθορᾶς τῆς ἀργίας καὶ τῆς ἀποκτηνῶσεως ἑκατοντάδες ὄλαι γυναικῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ποινὴ ἀντὶ σωφρονισμοῦ ἐγένετο ἀφορμὴ ἀθλιότητος.

Ἡ ἐν Πιτροπόλει συστάσα ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ νῦν ἰσχύοντος παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου διὰ τοῦ ἐν τῇ Δύσει Γρηγοριανοῦ, ἀπέριψε τὴν πρότασιν τῆς μεταρρυθμίσεως αὐτοῦ καὶ ἐνέκρινε τὴν ἐμμονὴν εἰς τὸ καθεστῶς.

— Ἐλάβομεν τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ καθηγητοῦ τῆς θεολογίας κ. Ἰγνατίου Μοσχάκη, τὸν ἀπαγγελλθέντα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς 16 π. Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν Πανεπιστημιακῶν αὐτοῦ παραδόσεων. Ὁ λόγος οὗτος, τὸν ὁποῖον ζωηρότατα ἐπευφήμησε τὸ ἀκροασάμενον αὐτὸν πολυπληθὲς ἀκροατήριον εἶναι ἐξοχος ὁμιλία καὶ εὐγλωττος ἀνάπτυξις γενικῶς περὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀναγκαιότητος αὐτῆς. Εἶναι περιττὸν νὰ εἰπωμεν πόσον λαμπρῶς ὁ εὐφραδέστατος ἀγρητῆς ἀναπτύσσει τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ θέμα διὰ ρητορικῶν ἐξάρσεων καὶ εὐγλωττων ἐπιχειρημάτων, ἀναζητῶν τὴν ἀρχὴν τῆς θρησκείας, ἥτις οὔτε προὶν φαντασίας ἢ φόβου εἶναι, οὔδ' ἐκ τῶν ἱερέων καὶ τῶν νομοθετῶν ἐπήγγασεν, οὔτε ὑπὸ τίνος ἐπενεθήθη, ἀλλ' ἀπορρέει ἐκ τῆς ἐμφύτου ιδέας τοῦ Θεοῦ.

— Ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας τῶν Σύρων Οὐνιτῶν μετέβη ἐσχάτως εἰς Παρισίους φέρον δύο νεωστὶ ἀνακαλυφθέντα ἀπόκρυφα χειρόγραφα τῆς β'. μ. Χ. ἐκατονταετηρίδος, ὡς λέγεται. Τούτων τὸ μὲν φέρει τίτλον «*Διαθήκη τοῦ Κυρίου ἡμῶν*», τὸ δὲ «*Ἐντολαὶ καὶ προστάγματα τοῦ Κυρίου*». Τὰ βιβλία ταῦτα φαίνεται νὰ ἦναι αἰρετικῆς διδασκαλίας προϊόντα, πραγματευόμενα δὲ περὶ τῆς θέσεως τῶν χηρῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν, περὶ ἀποχῆς κρέατος καὶ οἴνου κλπ.

— Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ὁ σεβ. Φαβᾶ, ἐπίσκοπος Γρενόβλης, ἰσχυρὸς δὲ πολέμιος τοῦ μασονισμοῦ. Οὗτος κατὰ τινα κηδεῖαν εἶχεν ἀρνηθῆ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς θρησκευτικῆς πομπῆς, ἐπειδὴ αἱ ἐγγύριοι στοὰ εἶχον στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν φέροντας μασονικὰ σήματα. Ὅσον γλυκὺς καὶ πρῶς ἦτο εἰς τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον, τόσον αὐστηρὸς ἦτο εἰς τὰ καθήκοντά του καὶ πολεμικώτατος κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας.

— Ὁ «*Τηλέγραφος*» ἐφημερὶς τοῦ Πορτοῦθ συνεπλήρωσε τὴν 14 παραλλόντος Ὀκτωβρίου ὀλόκληρον ἑκατονταετηρίδα. Ἦρχισε νὰ ἐκδίδεται τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1799 καὶ ἤδη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς ἑκατονταετηρίδος του ἐξέδωκε πανομοιότυπον τοῦ πρώτου αὐτοῦ φύλλον.

— Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτῆς τῆς Ἀγγλικῆς «*Σημαίας*» λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας διαμειφθέντων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσεν τὸ ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἢ «*Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια*», γράφει ὅτι ἐλπίζεται ἡ συνεννόησις νὰ ἐπεκταθῇ, μέχρις οὗ περιλάβῃ τὰς κορυφὰς ὄλων τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, ὅσαι εὐρίσκονται ἐξω τοῦ λατινικοῦ δόγματος.

— Ἡ Γαλλία, ἥτις πάντοτε ἐπρωτο-

στάτησεν εἰς τὴν ἀπιστίαν καὶ τὸν ὑλισμόν, ἔχει τὸ προνόμιον νὰ ἀριθμῇ καὶ ἱκανὰς μασονικὰς στοὰς γυναικῶν. Ἐπάρχει μάλιστα ἐκεῖ καὶ μικτὴ στοὰ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε δεκτὰ ἀμφότερα τὰ φύλα, καὶ τῆς ὁποίας μεγάλη διδασκάλισσα εἶναι γυνὴ. Ὀχυμάζομεν πῶς δὲν ἐμιμήθησαν τοῦτο καὶ οἱ ἐνταῦθα πιθηκίζοντες.

— Τὸ ἐν Πύργῳ τμήμα τοῦ Συλλόγου τῆς «*Ἀναπλάσεως*» ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ πρόγραμμα τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1899—1900 διδασθησομένων ἐπιπερινῶν μαθημάτων κατὰ Κυριακὴν καὶ Πέμπτην ἐν τῇ Ἀκτικῇ αὐτοῦ Σχολῇ. Θέλουσι διδασθῆ τὰ ἐξῆς μαθήματα: Ἐρμηνεῖα εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Μκτθαῖον ὑπὸ Κ. Σικελλαρίου ἱατροῦ, Ἱερὰ Κατήχησις ὑπὸ Ἀνδρέα Παπαποστόλου οἰκονόμου, Χριστιανικὴ Ἠθικὴ ὑπὸ Νικ. Φίφα καθηγητοῦ, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία ὑπὸ Γρηγ. Παπαχρηστοπούλου καθηγητοῦ, Ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ Γ. Παπανδρέου γυμνασιάρχου, Ἱστορία Γρηγορίου τοῦ Ε'. Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Τάκη Κανδηλώρου δικηγόρου, Φυσικὴ καὶ Ἀστρονομία ὑπὸ Μ. Ἀναγνωστοπούλου καθηγητοῦ, Ἐρμηνεῖα τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος ὑπὸ Γ. Κοντογιάννη δικηγόρου, Ὑγιεινὴ σώματος καὶ ψυχῆς ὑπὸ Π. Πετροπούλου ἱατροῦ, Παιδαγωγικὴ ὑπὸ Δημ. Καλοτύχου, διευθυντοῦ τοῦ πλήρους Σχολείου. Πλὴν δὲ τῶν ἀνωτέρω θέλουσιν ἐκτάκτως διδάσκει καὶ οἱ κκ. Σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἡλίας κ. Ἱερόθεος Μητρόπουλος, Εὐσέβιος Ματθιόπουλος ἀρχιμανδρίτης καὶ Μιχ. Γαλανός. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρως εἰς πάντας. Οὕτω διὰ τῆς ποικιλίας τῶν μαθημάτων ἀναγκαιοτάτων καὶ ὠφελιμωτάτων, ποδηγετεῖται ἄριστα εἰς τὰς ἀναγκαιοῦσας θρησκευτικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὁ λαὸς καὶ εἶναι συγχρητηρίων ἄξιοι οἱ λόγοι τοῦ Πύργου οἱ ἐγκολπωθέντες τὸ ἀληθῶς ἐπαλινῶν ἄξιον ἔργον τοῦ ἠθικοπλαστικοῦ Συλλόγου α ἢ Ἀνάπλασις».

Τοιαῦτα Σχολαὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἑκασταχοῦ Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων ἔπρεπε νὰ ἰδρυθῶσιν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πάσῃ κώμῃ· οὕτω δὲ καὶ τὰ ἦθη ἤθελον διαπλασθῆ χριστιανικῶς καὶ αἱ ἐγκυκλοπαιδικαὶ γνώσεις, αἱ ἀπαραιτήτως ἀναγκαιοῦσαι, ἤθελον εὐρέως διαδοθῆ καὶ οἱ ψευδοδιδάσκαλοι καὶ αἰρετικοὶ οἱ περιερχόμενοι γῆν καὶ θάλασσαν ἵνα ποιήσωσιν ἕνα προσήλυτον υἱὸν γεέννης διπλοῦτερον ἀπὸ αὐτοὺς ἤθελον φιμωθῆ καὶ καταισχυθῆ.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Α. Καλαράκη

11 Β—Ὁδὸς Ἀριστείδου—11 Β